

Sygn. akt II Cz 585/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w (...)Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat- Kubiczak (spr.)

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 30 września 2013 r. w S.

sprawy z powództwa M. Z.

przeciwko Ł. K., T. P., E. K., S. M., J. C.

o nakazanie

na skutek zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)z dnia 27 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 453/12

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt II Cz 585/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w(...) umorzył postępowanie w sprawie i wydał rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż w toku postępowania o nakazanie, na rozprawie w dniu 27 grudnia 2012 roku powódka oraz część pozwanych doszli do porozumienia w kwestii przedmiotu postępowania. Strony ustaliły, że aby zadośćuczynić roszczeniu powódki, nie jest konieczne fizyczne i faktyczne współdziałanie wszystkich pozwanych, tym bardziej, że nieobecni faktycznie nie zamieszkują w przedmiotowym budynku. W związku z powyższym, powódka cofnęła pozew i zrzekła się roszczenia w stosunku do nieobecnych pozwanych. Obecni na sali rozpraw uzgodnili treść ugody, która została wciągnięta do protokołu rozprawy i podpisana przez strony postępowania. Sąd Rejonowy zaznaczył, iż w przypadku tej części powództwa, co do której cofnięto pozew, postępowanie zostało umorzone na podstawie przytoczonej normy, podobnie jak co do tej części powództwa, która została objęta ugodą.

Na marginesie Sąd Rejonowy wskazał, iż brak jest podstaw do przyjęcia, że mylna wiedza stron, czy też ich świadomość co do treści czynności opisanych w ugodzie, ich charakteru, kosztów, nie może rzutować na wadliwość orzeczenia o umorzeniu postępowania, albowiem podstawą umorzenia postępowania jest fakt zawarcia ugody — nie zaś jej treść, stanowiąca wyłączny wyraz woli stron.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiedli pozwani wnosząc o uznanie ugody pomiędzy pozwanymi a powódką za niewiążącą, albowiem po konsultacji z hydraulikiem zajmującym się montażami instalacji CO pozwany Ł. K. dowiedział się, iż przeprowadzenie rur w innym układzie niż istniejący wiąże się z całkowitą przebudową instalacji i znacznymi nakładami finansowymi, o czym w chwili zawierania ugody nie wiedział. W uzupełnieniu zażalenia skarżący podnieśli, iż Sąd przy zawieraniu ugody pominął dwóch z pięciu pozwanych, nadto zawierający ugodę nie byli zorientowani o utrudnieniach poprowadzenia rur CO do mieszkania nr (...) z pominięciem mieszkania nr (...).

W odpowiedzi na zażalenie pełnomocnik powódki wniosła o oddalenie zażalenia w całości i przyznanie pełnomocnikowi z urzędu wynagrodzenia za udzieloną pomoc prawną z urzędu w postępowaniu zażaleniowym wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie podlegało uchyleniu z przyczyn natury formalnej.

Przepis art 73 § 2 k.p.c stanowi, iż w wypadku, gdy z istoty spornego stosunku prawnego lub z przepisu ustawy wynika, że wyrok dotyczyć ma niepodzielnie wszystkich współuczestników (współuczestnictwo jednolite), czynności procesowe współuczestników działających są skuteczne wobec nie działających. Do zawarcia ugody, zrzeczenia się roszczenia albo uznania powództwa potrzeba zgody wszystkich współuczestników.

Nie ulega wątpliwości, iż pozwani jako współwłaściciele nieruchomości położonej w C.(...)w niniejszym postępowaniu, które to dotyczyło wspólnej nieruchomości są - współuczestnikami jednolitymi. Powyższe wynika z istoty współwłasności i solidarnej odpowiedzialności współwłaścicieli za ciężary związane z własnością rzeczy. Wskazać także należy, że do czynności przekraczającej zwykły zarząd rzeczą wspólną, a za taką należy uznać prace, których wykonania domaga się powódka, wymagana jest zgoda wszystkich współwłaścicieli. Współuczestnictwo jednolite wynikające z istoty spornego stosunku tj. stosunku prawnomaterialnego, który łączy współwłaścicieli jest zarazem współuczestnictwem koniecznym.

Powyższa regulacja okazuje się o tyle istotna w niniejszej sprawie, że cofnięcie pozwu przez powódkę w stosunku do nieobecnych współwłaścicieli jako sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa uznać należy za niedopuszczalne. Cofnięcie powództwa spowodowało bowiem częściowy brak legitymacji procesowej biernej. Nie wydaje się zatem słuszne, że Sąd uwzględnił w okolicznościach przedmiotowej sprawy oświadczenie o ograniczeniu strony pozwanej, tylko celem doprowadzenia do zawarcia ugody, która i tak w związku z powyższym uznana musi być za nieważną.

Kontynuując rozważania wskazać należy, że uznając cofnięcie pozwu w stosunku do dwóch współwłaścicieli za dopuszczalne Sąd dopuścił do zawarcia ugody wbrew cytowanej na wstępie treści przepisu art 73 § 2 k.p.c - do zawarcia ugody, zrzeczenia się roszczenia albo uznania powództwa potrzeba zgody wszystkich współuczestników. W tej sytuacji akt dyspozytywny części współuczestników uznać należy za nieskuteczny. Powyższe prowadzi do wniosku, że umorzenie postępowania było nieprawidłowe. Niedopuszczalne było cofnięcie pozwu w stosunku do części współuczestników jednolitych, a w konsekwencji zawarta ugoda jest nieważna. Nie zachodził zatem stan zbędności orzekania o jakiej mowa w art 355 kpc, który doprowadził Sąd do umorzenia postępowania.

Wobec faktu, że w dziale II księgi wieczystej jako właściciel lokalu nr (...) we wspólnej nieruchomości figuruje nadal zmarły H. P. w dalszym toku postępowania konieczne wydaje się zbadanie przez Sąd kręgu jego spadkobierców.

Mając na uwadze powyższe na mocy art. 386 par 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)